

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De contumelijs & iniurijs quas Christus accepit & sensit ex Iudæ traditione,
Cap.1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

DE CONTVM-
LIIS ET INIVRIIS, QUAE

Christus accepit & sensit ex Iuda
traditione.

CAPVT I.

Christus à
multis tra-
ditus fuit.

ARIIS modis & vari-
in fines Christus Libe-
tor noster à diuersis
ditus fuit.

1.

Primum, DEVS Pat-
nostre redemptione
sa permisit filium suum

tradi, imo certo quodam modo tradidit
eum hostium suorum potestati, iuxta
Iud S. Pauli. *Proprio filio non pepercit, sed
nobis omnibus tradidit illum.*

Rom. 8.

2.

Secundò, ipse Christus semetipsum
pro nostri amore ad necem obtulit, quemad-
modum idem Apostolus testatur dicens
*Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum
nobis oblationem & hostiam DEO in odorem
suauitatis.*

Ephes. 5.

3.

Tertiò, Iudas Iscariotes tradidit eum Pri-
cipibus Sacerdotum, Matthæo affirmat
& dicente: *Quid vultis mihi dare & ego
vobis tradam.*

Matth. 26.

4.

Quartò, traditus fuit à Iudæis, & Pontificali

CONSIDERATIO IV. 321

Pilato præfidi oblati: *Si hic non esset malefactor, non tibi tradidissimus eum.* Ioan. 18.

Quintò, Diabolus quoq; suam in hac traditione partem habuit, Ioanne Euāgelista dicente. *Cum diabolus misisset in cor, ut traderet eum Iudas.* Idem 13.

Denique Pilatus tradidit eum manibus & potestati eorum, qui insatiabili crucifigendi, & sanguinis eius effundendi cupiditate ardebant, uti S. Lucas ait. *IESVM verò tradidit voluntati eorum.* Luc. 23.

Cum ergo Christus tot modis traditus fuerit, nos, primo & secūdo traditionis genere omisso, quandoquidē nullā adiunctā habent contumeliā siue iniuriā, sed immensum potius amorē: nam à flagrāti, quo nos cōplectabatur amore profectū fuit, quod DEVS Pater vnigenū filiū suū, & Christus semetipsum in mortē, pro humani generis salute tradiderit: de turpi & contumeliosa Iudæ, pditione, qua diaboli, Iudæorū & Pilati traditiones cōprehenduntur, agemus.

CONSIDERA ergo, Christiane Lector, in hac Iudæ traditione, quam ingētes Christus per eam acceperit iniurias, quātamque contumeliam perpeffus fuerit.

PRIMUM, quia cum esset ipsa puritas, sanctitas, & innocentia, Petro dicente. *Qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius.* Iudas hac traditione eum infamabat, I. Quia per illam infamabatur. 1 Pet. 2.

X 3 velu-

veluti hominē sceleratū, & multorum criminū reū, quēadmodū postea Iudæi quocumque mendaciter & impiè apud Pilatum præcedem ei obiecerunt: *Si hic non esset malefactor, non tibi tradidissimus eum.*

II.

Quia ab homine multis beneficijs ornato profecta.

Matth. 26.

III.

Quia tradidit illum in manus hostium.

Genes. 37.

SECUNDO, quod cum Iudas innumeris, non vulgaribus ab eo decoratus esset beneficijs, utpote à quo rerū supernarū, humani intellectus capacitatē excedētium, notis illustratus, atque in nouissima cœna non modo lotus, verū etiā pretiosissimo corpore & sanguine suo refectus fuerat, ideoque diligatissimus esset tam dilecto magistro amico gratiā referre: nihilo secius eum viderit, & tradiderit eum traditione ignominiosa in manus hostiū eius. Hęc sanè fuit ingratitude & iniuria quædam adeo intolerabilis, ut propterea, quādo Christus servator discipulis suis eā manifestavit, dicens: *nus vestrū me traditurus est.* exorta fuerit inter illos maxima perturbatio, existimantibus cunctis nimis horrendum ac detestabile esse, ei, à quo tot beneficijs affecti fuerant, hanc iniuriam irrogare.

TERTIO, quod tradendo eum, non tradiderit manus illorū qui aliqua ipsius commiseratione tacti, paulò mitiores in eum futurū essent, quemadmodum fecerūt fratres Iosephi, qui vendiderunt illū, ut ab interitu sine nece immunē seruarent: sed tradidit illum in manus hostium eius, quos nouerat tunc propter

propter immane odiū, q̄ in eū cōceperāt, tū propter sitim flagrantissimam, qua sanguinē illius sitiebāt, omnibus supplicijs & tormentis, omniq̄ genere crudelitatis in eum defæuituros esse: idq̄ue eò amplius, quò potentiores erant, puta Principes Iudaicæ gentis, qui propter æqualem potentiam summæ malitiæ coniunctam, poterant illum immanissimè tractare.

QVARTO fuit hæc Iudæ traditio, supra modum Christo cōtumeliosa. propter scādālū, q̄ nō pauci de ipso sumere poterant: & infamiā, qua doctrina, prudentia & sanctitas ipsius p̄ hoc notabatur, eo q̄ talē discipulū educasset, qui ad extremū in latronē, proditorē, ac desperatū hominē desijisset: imo p̄ hāc traditionē certo quodā modo sacrosanctū Apostolici ordinis collegiū maculabatur, ad quē ordinē spectabat, totius virtutis & sãctimoniæ speculū se exhibere; nā ex illo, velut è seminario quodam proditari erant, innumeri Pastores, Pontifices & Doctores, à quibus vniuersi terrarum orbis cōuersio dependebat. Quapropter pessimo Iudæ exemplo, toto huic collegio nō leuis ignominie nota inurebatur, quoniā cogitari poterat, reliquos Apostolos ei similes esse. Quod ad maiorē Christi cōtumeliam redundabat: solent enim propter militum transgressiones, Capitanei:

IV.
Propter scādālū.

V.

Quia Iudas
spontanea
voluntate
illum tra-
didit.

Matth. 26.

Serm. 9. de
Pass. Dom.

Quam gran-
de malum
sit auaritia.
1. Tim. 6.

Serm. 9. de
Pass. Dom.

Conditio-
nes auari-
tia.

I.

& propter malam discipulorum conuer-
sationem magistri vt plurimum culpa-

QVINTO, quia ad perficiendam hanc
traditionē nullius precibus, blanditijs, aut
fraudulenta persuasione inductus fuit, sed
spontanea volūtate illā suscepit, inimico
Christi prior ipse adiit, operamq; suam ad
illius traditionem spontaneus obtulit, re-
cens: *Quid vultis mihi dare, & ego eū vobis tra-*

dam? Quod eo amplius aggrauat iniuriam
cum pateat eum non ignorantia, precibus
aut, vti more ad scelus hoc perpetrandum
impulsū fuisse, sed sūma malitia & avari-
tia, vt propterea S. Leo Papa recte dicit
Impius Iudas maluit minister esse diaboli, quam
Apostolus Christi, quam non timoris perturba-
tione deseruit, sed pecunia cupiditate distra-
Et alibi de Iuda, hæc habet verba. *Inob-*
tus veneno, dum sitit lucrum Dominum ven-
amanti pecuniam vilis est omnis affectio.

Ex quo cōijci potest, q̄ grande malū sit
uaritia, & quā rectē Apostolus eam omni-
vitiōrū scaturiginē nominet. *Radix omni-*
malorum est cupiditas. Et S. Leo Papa dicit
Nullum esse in illo corde iustitia vestigium, in
quo sibi auaritia fecit habitaculum.

Vbi CONSIDERA auaritiā radici cōpara-
ri. Primò, quia quēadmodū p radicē arbor
terræ inhæret, atq; ab illa humorē accipit
ita anima per cupiditatē rebus terrenis in-

fixa
nutri
per
S
nas
tas
qui
est
nar
reru
dici
7
lula
ex v
ram
in a
in r
mal
uar
mal
lius
fior
tia
ori
id i
ait
xer
mo
Ini
&

fixa est: & quæadmodum arbor per radicem nutritur ab humido terræ; ita cor hominis per cupiditatem terreno lucro pascitur.

Secundò: quia sicut radix, terræ in qua nascitur qualitatem participat; ita cupiditas cordis quod occupat conditionem sequitur: nam propterea in diuersis diuersa est: efficit namque ut auarus rerum terrenarum: superbus dominiorum, curiosus rerum vanarum cupidus sit. Idem esto iudicium de alijs.

Tertiò: quia sicut radix diuersarum pullulationum siue germinum causa est, nam ex virtute radice progeminant truncus, rami, frondus, flores, & fructus; quoniam in arbore nihil est, quod prius non fuerit in radice. Simili quoque modo nullum est malum quod non pullulet ab insatiabili auaritia, iuxta illud Apostoli: *Radix omnium malorum est cupiditas.* In quæ verba S. Basilii ait: cupiditatem esse matrem transgressionis, caput iniquitatis, ductricem malitiæ, virtutum deprædatricem, seditionum originem, & scandalorum foueam. Neque id immeritò: nam hæc, uti S. Innocentius ait, *sacrilegia committit & furta, rapinas exercet & pradas; bella gerit & homicidia; Simoniaca vendit & emit; Iniquè petit & recipit; Iniuste negotiatur & fœneratur; Instat dolis & imminet fraudibus; dissoluit pactum, &*

2.

3.

1. Tim. 6.

S. Basilium.

S. Innoc. lib.

2. de cont.

mundica. 2.

326 DE PASS. HONOR. SALV.
violat iuramentum; corrumpit testimonium
peruertit iudicium. Heu Iuda: tune Christi
vendis? Ah, in quam horrendum crimen
te precipitas.

VI.
Quia in e-
mentium
arbitrio
pretium re-
liquit.

Math. 26.

Lib. 4. com-
mēt. in Matt.
cap. 24.

VII.
Propter pre-
tij vilitatē.

S E X T O considera, vnam ex maioribus
cōtumelijs Christo irrogatis esse Iudæ tra-
ditionem: quoniam hac traditione ac re-
ditione demonstrauit Iudas se nihili ar-
bitrari Christum personam, quandoquidem
in Iudæorum, iuratissimorum Christianis-
simorum, arbitrio reliquit, pretium quod
pro scelere hoc perficiendo poscebat
dicens: *Quid vultis mihi dare, & ego eum
tradam.* adeo vt, S. Hieronymo attestante,
Christus non tantum vt seruus, verum etiam
vt seruorum vilissimus ac mediocri-
norū aliquis venditus fuerit. *Quasi vile
quod, tradens mancipium, in potestate empta
posuit, quantum vellent dare.* Inauditū atque
insolitum est, à venditore, pretiū rei vendede,
in emptoris volūtate cōstitui, nisi forsitan
sit res admodū vilis, & contemptibilis
digna: solus Iudas adeo paruipendit Ma-
gistrum suum, & maximum huius mundi
thesaurum, vt liberum relinquat emptori-
bus, dent, quantum eis collibitū fuerit.

S E P T I M O perpende tecum ingentem
fuisse iniuriam & contumeliam quā Chris-
tus accepit, non modò quod ita venditus
esset, sed etiam quod adeo vili pretio, ve-

pot
exc
ign
dice
arge
sto
illis
mir
per
didi
cear
bas
qu
arg
ade
bi p
C
Ch
mi
nif
& v
spir
me
nen
bat
tan
si
sem
ma
ab

pote summam triginta denariorum non excedente: de quo, velut de re supra modū ignominiosa, per Prophetam cōqueritur, dicens: *Appenderunt mercedem meam triginta argenteos.* Fuit autē talis iniuria hęc Christo illata, vt DEVS per Amos prophetam, illis qui eam perpetrarunt, his verbis cōminetur. *Super tribus sceleribus Israel, & super quatuor non conuertam eum, eò quod vendiderit argento iustum, & pauperem pro calceamentis.* id est, vti explicat Rupertus Abbas. Non dimittā populo Israeli peccatū, quod designarunt in venditione iusti, pro argento, & pauperis pro calceamētis, i. pro adeo vili pretio, ac si esset calceamentū: vbi per pauperē Christus intelligendus est.

Zach. 11.

Amos 2.

Rupertus.

VIII.

OCTAVO reuolue tecum, quantoperē Christi animum afflixerit hoc genus ignominia, quia vti S. Ioānes Euāg. narrat, manifestaturus discipulis suis hanc traditionē & venditionem turbatus est. *Et turbatus est spiritu, & protestatus est, & dixit: vnus ex vobis me tradet.* quo declarauit summā afflictionem quā huius iniuriæ memoria ei adferebat. Eandem quoque per Regium Prophetam Dauidē his verbis patefecit, inquiens. *Si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem vtique: & si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset, abscondissem me forsitan ab eo: tu verò homo vnanimis, dux me⁹ & not⁹ meus,*

Quantoperē afflixerit Christi animum huius venditionis iniuria. Ioan. 13.

Psal. 54.

meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos, in domo Dei ambulauimus cum consensu. Ex quibus verbis euidenter satis colligitur, acerbissimum fuisse doloris sensum, quæ Christus percepit ex traditione & venditione Discipuli, familiaris & domestici sui, cum quo eadem mensa usus fuerat.

9.
Venditio
Christi à
Prophetis
prædicta
fuit.
Zach. 11.

NONO acerbissimam fuisse Christo iniuriam, & summæ afflictionis, patet ex illis Zachariæ Prophetæ verbis, ubi Spiritus sanctus iubet pretium triginta denariorum, quibus Dominus venditus fuerat, proijci ad statuarium. *Et dixit Dominus ad me: projice illud ad statuarium, decorum pretii quo appretiatu sunt ab eis: & tuli triginta argenteos, & proieci illos in domum Domini ad statuarium.* Vbi S. Hieronymus & alij aiunt, idcirco imperatum fuisse prophetæ, ut proijceret pretium hoc ad pedes DEI, quod illic significantur per nomē statuarij: quod solus DEVS, qui sacratissimum IESU Christi corpus formauerat, animam illius conseruauerat, & infinitis gratiarum donis exornauerat, probè nouerat & iudicare poterat, quanti æstimandus esset, & ex consequenti qualis & quam magna esset iniuria ei facta, quod tam vili pretio venditus fuisset.

10.
Quia eum
DECIMO considera hac Iudæ traditione nouam quandam iniuriam, contumeliam

CONSIDERATIO IV. 329

liam & ignominiam, nunquam ante audita, fuisse Christo illatam : non enim legimus in diuinis literis, quempiam iustum & innocentem denarijs venditum aut emptum fuisse, vt immanibus supplicijs excarnificatus, interimeretur. Fuit quidem Ioseph à fratribus veditus Madianitis, veruntamen nõ ad necem, sed ad seruitium. Simili modo superbus & impius Aman fecit, vt regio edicto, omnes Iudæi vno tempore trucidari iuberentur, pro quo decem millia talentorum ei pollicebatur : *Si tibi placet, decerne vt pareant, & decem millia talentorum appendam arcarijs gaza tua.* At Rex neque pro argento populum vendidit, neque Aman eo, quod Rex gratis concesserat, gaudere potuit. Soli Sancto Sanctorum contumelia hæc irrogata fuit: sola vita illa diuina coempta fuit, non vt viuës mortuos viuificaret: sed necem crudelissimam subiret.

esset innocēs, fuit veditus ad necem.

Gen. 37.

Heft. 3.

XI.

Quia traditio per osculum perfecta fuit.

VNDECIMO perpède tecū, tanto grauiorem fuisse hanc traditionem, tantoque maiorem cruciatum & ignominiam Christo attulisse, quantò perfecta fuit per osculum, animo duplici & fraudulento: vidente videlicet Iuda signo amoris pro instrumento circumventionis: quod osculū multò acerbius trāsfixit & vulnerauit cor Christi, quam si fuissent millenæ sagittæ: vti

vti notat S. Leo Papa, dicens: *Seniore oscu-*
bus telis osculo. Quo in facto verificatur
 figura illa, quam in libris Regum
 scriptam legimus, de Ioab militiae Dauid
 regis praefecto, qui Amasae obuiam venit
 salutauit eum dicens: *Salue mi frater*. Mo-
 vna manu apprehendit mentum illius, et
 luti osculaturus eum: altera vero gladius
 per latus eius transegit, atque interemit
 eum. Ita quoque miser & infamis Iuda
 Christo obuiam procedens, salutauit eum
 dicens: *Aue Rabbi*, deinde osculatus illum
 tradidit eum in manus hostium eius
 trucidaretur: quam audaciam & impu-
 tiam Dominus ei impropere ait, *Iuda
 osculo filium hominis tradis*: quod perinde
 ac si dixisset: Iuda hancine a te gratiam
 promerui, quando curuatis coram te genu-
 bus, pedes tuos laui, teque pretioso corpo-
 ris & sanguinis mei pabulo refeci? Itaque
 tam flocci me aestimas, ut etiam me hosti-
 bus meis iuratissimis, vilissimo pretio tra-
 dideris ac vendideris? Impie, mendax,
 fraudulentè Iuda, itane in his interroga-
 tionibus & salutationibus vitæ, mortis quæ-
 dam procurationem includis? & Magistri
 appellas, cuius non modò discipulus esse
 detrectas, verum etiam odio capitali pro-
 sequeris, & tradis? Et verbulo *Aue* ad tra-
 ditionem veteris, quo Angelus Gabriel ad
 salu-

Ser. de pas.

2. Reg. 20.

*Figura oscu-
li Iudz.*

Matth. 26.

Luc. 22.

Luc. 22.

CONSIDERATIO IV. 331

salutem totius mundi inchoandam vsus fuit, quando Virginem salutauit?

Osculum peruersum ac veneno plenum, quoniam ex signo amoris, factum est signum & instrumentum odij.

CONSIDERA fidelis anima, quam multis Christus eadem hæc verba tacite impropere. *Osculo filium hominis tradis:* omnibus videlicet qui post expertam illius bonitatem & clementiam, post degustatam, infinitam eius dulcedinem ac suauitatem, nihilo secius eum turpiter mundo, carni ac diabolo, pro vilissimo sensualis voluptatis pretio, tradere ac vendere non cessant. Caue ne tu quoque illis annumereris.

Lac. 22.

EXPENDE præterea ex alia parte, quomodo Christus mansuetissimus omnibus hisce iniurijs & cõtumelijs grauissimis nihil commoueatur, nec contra Iudã traditorem ira excãdescat, sed benignè ac suauiter illũ suscipiat dicẽs: *Amice ad quid venisti?*

Amor Christi erga Iudã traditorem.

Matt. 26.

Ex quibus verbis patet Christum audita Iudæ voce, & percepta illius salutatione, *Aue rabbi*, totum intrinsecus amore liquefactum fuisse: multò amplius, quam mater vocem filij percipiens: nam carũ habebat Iudam, quamuis ab illo traditus esset, ac proinde amicum nominat: quo verbo demonstrat, se paratissimum ac promptissimum esse, ad omnem pœnam, ab illo ei

Ibid.

com-

comparatam, sine vlllo animi mœrore
reluctatione subeundam, ideoque oſci
traditoris non recusauit, cum oſculari
ferè sit quod acceptare.

Isai. 7.

Vbi CONSIDERA, quam benè de Chri-
sto dixerit Propheta Isaias: *Butyrum & mel
comedet, vt sciat reprobare malum & diligere
bonum.* Cum enim duo in hac Iudæ tra-
ditione reperirentur: amaritudo videlicet
mnum pœnarum Passiõis, quæ ex
traditione proficiscebantur: & ingrati-
do Iudæ, quæ vindictam & castigationem
merebatur: Christus quoniam butyrum
& mel, benignitatis & charitatis man-
cârat, elegit sibi pœnas atque tormen-
ta Passiõis, veluti meritoria & satisfactoria
pro nobis, amplectendo ea veluti falci-
lum myrrhæ: repulit autem atque reiecit
à se omnem odij & vltionis affectum, &
Iudæ traditio iustè promerebatur: & pro
his malis, reddidit ei bona, benignis
verbis alloquens, & considerans in ver-
tute Iudæ, quibus tradebatur, absôſos esse
mensos nostræ redemptionis thesauros:
deoquæ libenter illum audiuit, & huma-
niter excipiens, amicum appellauit.

Christus
reddidit Iu-
dæ bona
pro malis.

Non ergo intuitus est Seruator noster
in Iuda, malitiam & impietate eius, sed
morem quo illum complectebatur, & gra-
tularum dona, quibus nunc ornauerat. *Al-*
proi-

proinde dulcissimis ac māsuetissimis eum verbis compellans, amicum nominat: quod verbum sufficere potuisset, ad cor ipsius totum liquefaciendum, & (si voluisset, nec se indignum reddidisset) ad subiiciendum se tantæ bonitati atque clementiæ.

CONSIDERA adhæc paulisper verba illa: *Ad quid venisti.* quæ hanc habent sententiam: Iuda si probè tibi cognitum esset, quid ageres, non aduenisses, tanta cum rabie & ferocitate, ad me tradendum: ego enim tecum sentio: & multo ardētius mortem subire desidero, quā tu mihi eam inferre: ideoque suscipio illā veluti beneficium singulare, ab amico charissimo mihi præstitum. Tu venisti vt cum odio necem mihi procurares: ego verò illam cū amore amplector. Redi igitur ad te ipsum deferendo amaritudinem odij, & amplectēdo dulcedinem amoris mei, quia ostium gratiæ meæ, tibi adhuc apertum est, si resipueris: & paratus sum te suscipere, si vero cum dolore, & lapsus tui pœnitentia ad me reuersus fueris.

Matt. 26.

Ad extremum CONSIDERA, quam rectè Christus de fraudulento Iudæ osculo dicere potuerit, verba illa sponsæ in Canticis Canticorum: *Osculetur me osculo oris sui.* Quamquam enim osculum, quod

XII.

Cant. 1.

Y

spon-

sponsa ardentibus votis exoptabat, esse
 osculum gaudij & pacis, hoc verò trilitis
 & odij: attamen in osculo Iudæ non tam
 Christus ponderabat odium, quo cum os-
 culum fixerat, quam ea, quæ in osculo
 inclusa erant. Namque cum ei ineffenta
 omnia Passionis suæ tormenta, quæ semper
 ardentissimè desiderauerat, libens gau-
 illud suscepit: magnificans & ostendens
 eo immensitatem amoris sui, qui fecerat
 ut passionem, & tormenta huic osculo in-
 pressa, vehementer sitiret, eisque seles-
 plere cuperet. Quare quemadmodum ma-
 ter filium osculatur, etiamsi eum irata
 videat: ita Christus Iudæ osculum non
 fuit, quanquam illum contra se irata
 crudelitè efferbuisset animaduertens:
 benignè illum suscepit, quia vidit huic
 osculo infinitos amoris sui thesauros in-
 clusos esse; nam ab illo profectura erat, con-
 uersio gentilium; fortitudo martyrii
 gratiæ & dona Spiritus sancti, & beatus
 cœlestis.

Ex hac benignitate, qua Christus Li-
 berator noster Iudam suscepit, & osculo
 adeò fraudulentum, atque impurum non
 recusauit, magnam concipies, anima
 libis, spem de diuina misericordia, depol-
 omni scrupulo diffidentia: quia si tam be-
 nignus & affabilis fuit erga traditorem
 quæ

*In osculo
 Iudæ conclu-
 si sunt ingen-
 tes thesauri
 amoris Chri-
 sti.*

SALV.
abat, esse
dò trilitra
non tan
uo cum
osculo b
inellena
uæ semp
ens gau
tendens
ui fecer
osculo b
ue sese
odum
m irat
m non
ra se in
erteret
it huic
ros in
erat, con
artyru
beatit

CONSIDERATIO IV. 339

qualis erit erga te, si toto corde illi seruire studueris. Verùm caue tibi, ne fictè cum Christo agas, & in peccatis perseuerare cogites, quia sic seueram illius animaduersionem cum Iuda non effugies. Quando peccatum aliquod mortiferum delignas, Christum tradis: ille autem osculatur te: quia dum sanitatem & opes tibi impartitur, quasi osculum tibi præbet: at tu ijs malè vtendo, & ad offensam illius conuertendo, tradis illum: ideoque grauissimam mereris castigationem. Resipisce igitur, & age pœnitentiã, atque ad Dominum toto animo conuertere.

DE INIURIIS ET CONTVMELIJS quas Christus in captiuitate sua perpeffus est.

CAPVT II.

POTERAT Christus in crudelissima hac comprehensione iure ac meritò sibi vsurpare, illa sponsæ verba: *Inuenerunt me custodes, qui circumeunt ciuitatem; percusserunt me & vulnerauerunt me:* quia ferocissimi illi custodes Iudæorum, qui assiduas eï insidias, ad illam vsque horam tetenderant, abierunt

Y 2 non